

31994R3036

15.12.1994.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 322/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 3036/94**od 8. prosinca 1994.****o gospodarskim postupcima vanjske proizvodnje primjenjivim na određene tekstilne i odjevne proizvode ponovno uvezene u Zajednicu nakon obrade ili prerade u određenim trećim zemljama**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

budući da uvozni režimi za tekstilne i odjevne proizvode u Zajednici sadrže posebne mjere za proizvode dobivene vanjskom proizvodnjom u određenim trećim zemljama;

budući da su Uredbom (EEZ) br. 636/82 ⁽¹⁾ propisani gospodarski postupci vanjske proizvodnje za određene tekstilne i odjevne proizvode koji su ponovno uvezeni u Zajednicu nakon obrade ili prerade u određenim trećim zemljama;

budući da politika koju vodi Zajednica treba omogućiti posebno tekstilnoj industriji i industriji odjeće da se prilagode uvjetima međunarodnog tržišnog natjecanja; budući da se nove mjere vanjske proizvodnje moraju uskladiti s nastojanjima da se poboljša sposobnost tržišnog natjecanja industrije Zajednice, i nije rezervirana samo za tu industriju, nego je isto tako namijenjena poduzećima koja u Zajednici izrađuju proizvode na istom stupnju proizvodnje kao i oni koji su nakon vanjske proizvodnje namijenjeni za ponovni uvoz, međutim ne dovodeći u pitanje prava osoba koje ne ispunjavaju uvjete ove Uredbe, kojima se može odobriti odstupanje do ukupne količine proizvoda koji se ne razlikuju po karakteru i uporabi, uvezene u skladu s posebnim pravilima, u jednoj od dvije godine prije stupanja na snagu ove Uredbe;

budući da stvaranjem unutarnjega tržišta 1993. nastaje područje bez unutarnjih granica na kojemu je posebno omogućeno

slobodno kretanje robe; budući da ovo, *inter alia*, znači ukidanje kontrole na unutarnjim granicama i uklanjanje razlika u uvoznim režimima, kao i mogućnost ponovnog uvoza dobivenih proizvoda u neku državu članicu različitu od one koja je izdala prethodno odobrenje;

budući da trgovina tekstilnim i odjevnim proizvodima treba biti u skladu s funkcioniranjem unutarnjeg tržišta, posebno u pogledu provedbe ekonomskih mjera vanjske proizvodnje tekstilnih proizvoda;

budući da je ranije regionalne kvote za vanjsku proizvodnju od 1. siječnja 1993. nadomjestio sustav kvota Zajednice, koje nisu podijeljene između država članica;

budući da nadležna tijela država članica trebaju nastaviti izdavanje prethodnih odobrenja podnositeljima zahtjeva koji žele upotrebljavati vanjsku proizvodnju, ali trebaju Komisiju obavijestiti o zatraženim količinama radi provjere jesu li ove količine na raspolaganju u okviru ukupne kvote određene na razini Zajednice;

budući da količine treba dodijeliti u punom iznosu zatraženih tranši, zahtjev za novu količinu može se podnijeti samo ako je prethodno dodijeljena tranša iskorištena barem 50 %;

budući da se kriteriji i uvjeti koje moraju poštivati proizvođači u državama članicama za uvrštenje u taj režim trenutačno ne primjenjuju jedinstveno u cijeloj Zajednici;

budući da pravila za primjenu ovih kriterija i uvjeta treba uskladiti kako bi vanjska proizvodnja bila dostupna u cijeloj Zajednici pod jednakim uvjetima, posebno u odnosu na izraz „korisnik” i „slični proizvodi”, u pogledu prioriteta za proizvođače koji

⁽¹⁾ SL L 76, 20.3.1982., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Aktom o pristupanju Španjolske i Portugala.

su održavali glavnu proizvodnju unutar Zajednice i odstupanja od pravila o podrijetlu proizvoda koji se izvoze za vanjsku proizvodnju;

budući da se pri dodjeli robnih količina pojedinačnom podnositelju zahtjeva ne smiju uzeti u obzir samo raspoložive količine u skladu s uvoznim režimom za određeni proizvod iz određene treće zemlje, nego i *bona fide* status korisnika kao proizvođača, kao i naponi proizvođača da održe proizvodnju na istom stupnju i zaposlenost unutar Zajednice, pri čemu se ne smiju smanjiti količine koje su na raspolaganju tradicionalnim proizvođačima koji su ih iskoristili;

budući da u skladu s ciljevima ove Uredbe na kraju svake godine u kojoj raspoložive količine za pridošlice nisu bile dostatne, treba obaviti kontrolu dodijeljenih robnih količina;

budući da za osiguranje učinkovitog i nepristranog upravljanja sustavom dodjelu kvota za vanjsku proizvodnju koje nisu rezervirane za prijašnje korisnike treba provesti po načelu tko prvi na granici, prvi je uslužen;

budući da se u pogledu Protokola br. 1. o tekstilnim i odjevnim proizvodima u europskim sporazumima i privremenim sporazumima koji su sklopljeni između Zajednice i Češke, Slovačke, Poljske, Mađarske, Bugarske i Rumunjske, primjena Uredbe treba proširiti na određene liberalizirane kategorije proizvoda podrijetlom iz ovih zemalja;

budući da popis proizvoda na koje se odnosi ova Uredba treba biti usklađen sa sadašnjim razvrstavanjem tekstilnih proizvoda (kategorije) koje se temelje na kombiniranoj nomenklaturi;

budući da ova Uredba ne treba utjecati na ponovni uvoz u Zajednicu proizvoda nastalih nakon njihove obrade ili prerade u trećim zemljama na temelju prethodnih odobrenja izdanih prije datuma njezine primjene;

budući da učinkovito upravljanje mjerama vanjske proizvodnje u Zajednici zahtijeva usku suradnju između država članica i Komisije,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Ovom se Uredbom propisuju uvjeti za primjenu gospodarskoga postupka vanjske proizvodnje (dalje u tekstu „postupak”) za tekstilne i odjevne proizvode koji su navedeni u

poglavljima 50. do 63. kombinirane nomenklature i rezultat su vanjske proizvodnje.

2. Za potrebe ove Uredbe „postupci vanjske proizvodnje” (dalje u tekstu „postupci prerade”) znači postupci koji se sastoje od prerade u trećoj zemlji privremeno izvezen robe iz Zajednice i naknadni ponovni uvoz u Zajednicu u obliku dobivenih proizvoda.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 11. stavak 3. ova se Uredba primjenjuje na tekstilne i odjevne proizvode koji su rezultat postupaka prerade u trećoj zemlji, kad god postoji režim uvoznih limita ili nadzora uvoza tekstilnih i odjevnih proizvoda iz navedene treće zemlje i kad se primjenjuju posebne mjere za proizvode dobivene postupkom prerade u dotičnoj trećoj zemlji.

4. Za potrebe Uredbe izraz:

(a) „dobiveni proizvodi” znači proizvodi koji su nastali uporabom robe koja je bila podvrgnuta postupcima prerade iz članka 2. stavka 2. točke (d);

(b) „roba” znači roba koja je izvezena iz carinskog područja Zajednice u treću zemlju da se podvrgne navedenim postupcima prerade;

(c) „ukupna vrijednost robe” znači:

— u slučaju prethodno uvezene robe, njezina carinska vrijednost kako je određeno Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice ⁽¹⁾ i njezinom provedbenom Uredbom,

— u svim drugim slučajevima, cijena franko tvornica;

(d) „nadležna tijela” znači tijela države članice nadležna za provedbu odredaba ove Uredbe, posebno dodjelu prethodnih odobrenja;

(e) „slični proizvodi” znači proizvodi iz iste kategorije ili iste skupine kategorija u skladu s Prilogom I., koje se mogu promijeniti prema postupku iz članka 12.

Članak 2.

1. Samo fizičke ili pravne osobe koje imaju sjedište ili prebivalište u Zajednici imaju pravo na pogodnosti iz ovog postupka.

2. Svaka osoba iz stavka 1. koja podnosi zahtjev za pogodnost prema ovome režimu mora ispunjavati sljedeće uvjete:

(a) osoba mora:

— u Zajednici proizvoditi proizvode koji su slični ili su na istom stupnju proizvodnje kao i dobiveni proizvodi za koje je bio podnesen zahtjev, i

⁽¹⁾ SL L 302, 19.10.1992., str. 1.

- u svojoj vlastitoj tvornici u Zajednici voditi glavne proizvodne procese na ovim proizvodima, najmanje šivanje i sastavljanje, ili pletenje, ako je gotova odjeća izrađena od pređe.

Pri utvrđivanju prava na podnošenje zahtjeva sukladno ovoj odredbi, nadležna tijela ne uzimaju u obzir dizajn ili proizvodnju modela ili uzoraka;

- (b) količina dobivenih proizvoda proizvedena preradom u trećoj zemlji, ne smije biti veća od količine koju dodjeljuje nadležna tijela države članice u kojoj je zahtjev podnesen, u skladu s uvjetima iz članka 3.;

- (c) roba koju osoba privremeno izvozi radi postupaka prerade mora biti u slobodnom prometu u smislu članka 9. stavka 2. Ugovora i podrijetlom iz Zajednice u smislu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom kodeksu Zajednice ⁽¹⁾ i njezinih provedbenih propisa. Odstupanja od odredaba ovog podstavka mogu dozvoliti nadležna tijela država članica samo za robu čija je proizvodnja nedostatna u Zajednici. Ova odstupanja ne mogu biti viša od 14 % ukupne vrijednosti robe za koju je zatraženo prethodno odobrenje, ili za koju je korisniku izdana povlastica u prethodnoj godini. U iznimnim i gospodarski opravdanim slučajevima, nadležna tijela na temelju odluke donesene u skladu s postupkom iz članka 12. mogu odobriti viši postotak odstupanja.

Prethodni korisnici koji su 1994. godine iskoristili veći postotak od 14 % mogu dalje koristiti iste količine u razdoblju od tri godine na temelju popisa koji je utvrdila Komisija. Nakon toga se izuzeci mogu produžiti na temelju odluke donesene u skladu s postupkom iz članka 12.

Svaka država članica tromjesečno obavještava Komisiju o glavnim podacima tako odobrenih odstupanja, naime, podatke o vrsti, podrijetlu i količini robe podrijetlom izvan Zajednice. Komisija dostavlja ove podatke drugim državama članicama za potrebe ispitivanja koje provodi Odbor iz članka 12.;

- (d) postupci prerade koji bi se obavljali u trećim zemljama ne smiju biti opsežniji, kao što je odlučeno za svaki proizvod posebno u Prilogu II. Proizvodni postupci mogu međutim biti manjeg opsega, kako je odlučeno za svaki proizvod posebno u Prilogu II.

3. Države članice mogu odstupiti od odredaba stavka 2. točke (a) u pogledu osoba koje ne ispunjavaju uvjete iz navedenoga stavka.

Ova odstupanja primjenjuju se samo na iznos ukupnih količina uvezenih u skladu s posebnim režimom koji je određen člankom 1. stavkom 3. tijekom jedne od dvije godine prije stupanja na snagu Uredbe (EEZ) br. 636/82, i na proizvode koji nisu različiti po vrsti i namjeni.

Ako se stupanjem na snagu ove Uredbe u nekoj zemlji prvi put uvede poseban režim određen člankom 1. stavkom 3. i zamijeni režim općeg uvoznog limita za neke količine, koji se do tada primjenjivao na ove količine, pri čemu se međutim uvozne mogućnosti ne povećavaju radi kumulativne primjene oba režima, slična se odstupanja mogu primijeniti do količinskog limita proizvoda koji su dobiveni preradom, koji su bili prethodno uvezeni u okviru nespecifičnog uvoznog ograničenja.

Odstupanja iz prethodnih podstavaka primjenjuju se prvenstveno na osobe koje su već ranije koristile pogodnosti u okviru gore navedenih posebnih režima.

O slučajevima uporabe ovog stavka obavještava se Komisija koja ih dostavlja državama članicama radi godišnjeg ispitivanja koje obavlja Odbor iz članka 12.

Članak 3.

1. Na razini Zajednice se donose godišnje količine dobivenih proizvoda, za koje se ponovni uvoz može dopustiti prema posebnom uvoznom režimu iz članka 1. stavka 3.

2. Nadležna tijela raspoređuju godišnje količine iz stavka 1. među potencijalnim korisnicima sukladno članku 2. na temelju njihovih zahtjeva podnesenih u skladu s člankom 4. stavkom 2. i samo na temelju potvrde Komisije da su u ukupnoj kvoti Zajednice još raspoložive količine za cijelu kategoriju i određenu treću zemlju.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 3., ova je raspodjela takva da osigurava poštivanje cilja održavanja industrijske aktivnosti korisnika u Zajednici, sukladno članku 2. stavku 2. u pogledu vrste proizvoda i njihove količine izražene u fizičkim jedinicama ili dodanoj vrijednosti.

4. Svakom prijašnjem korisniku se dodjeljuje za svaku kategoriju i treću zemlju količina koja je jednaka ukupnoj količini provedene vanjske proizvodnje bilo 1993. ili 1994. godine za ovu kategoriju i zemlju.

Korisnici imaju pravo na dodatne količine za istu kategoriju i istu zemlju u skladu sa stavkom 5. ako su iskoristili količine navedene u prethodnom podstavku, kako je propisano stavkom 5. četvrtim podstavkom.

Dodatno, prethodni korisnik koji se odluči da neće upotrijebiti količine rezervirane za njega prema prvom podstavku u pogledu posebne kategorije i treće zemlje, ima pravo podnijeti zahtjev za odgovarajuću količinu u drugoj kategoriji i trećoj zemlji, u skladu s načelom tko prvi na granici, prvi je uslužen, kako je navedeno u stavku 5. prvom podstavku. Otkazane količine odmah se dodaju količinama koje se dodjeljuju sukladno stavku 5.

Pristupanjem neke zemlje Zajednici ovi se propisi primjenjuju na gospodarske subjekte ove zemlje koji su obavljali vanjsku proizvodnju u jednoj od dvije godine prije pristupanja, do iznosa odgovarajućih količina.

5. Količine dobivenih proizvoda koje nisu bile dodijeljene prema podnesenim zahtjevima na temelju stavka 4., Komisija distribuira na temelju obavijesti koje primi od država članica, prema kronološkom redu po kojem je zaprimila ove obavijesti (po načelu prvi na granici, prvi uslužen).

Količine se dodjeljuju samo proizvođačima koji mogu dokazati da su u prethodnoj godini održali proizvodnju u Zajednici. Svaki od ovih proizvođača može podnijeti zahtjev za ukupnu količinu dobivenih proizvoda, čija vrijednost dobivenih proizvoda u trećim zemljama nije veća od 50 % vrijednosti njegove proizvodnje u Zajednici.

Vrijednost proizvodnje određenih podnositelja zahtjeva određuje se na temelju svih proizvoda navedenih u Prilogu II., koji su proizvedeni u Zajednici.

Dodjela se obavlja s najvećim količinama po zahtjevu za svaku kategoriju i treću zemlju. Na novi zahtjev nadležna tijela mogu dodijeliti određenom podnositelju zahtjeva dodatne količine za istu kategoriju i istu treću zemlju, ako je prethodno odobrena količina za ovog podnositelja stvarno iskorištena 50 %, ili je barem izvezena količina robe koja odgovara 80 % prethodno odobrenoj količini.

Svakom proizvođaču koji je u prethodnoj godini imao odobrenje za vanjsku proizvodnju na temelju ovog stavka, dodjeljuju se količine za uvoz dobivenih proizvoda prema stavku 4. Ako se proizvodnja nekog proizvođača u Zajednici

prethodne godine smanjila radi provedbe vanjske proizvodnje, proporcionalno se smanjuju količine dobivenih proizvoda.

Dodijeljene količine za svaku kategoriju i svaku treću zemlju odgovaraju iznosu dobivenih proizvoda koje je proizvođač ponovno uvezao u razdoblju navedenom u prethodnom podstavku.

6. Ako korisnici ne iskoriste cjelokupne količine za koje su primili prethodna odobrenja prema ovome članku, neiskorištene količine pripisuju se kvoti Zajednice i tako stavljaju na raspolaganje podnositelju zahtjeva u skladu s postupkom iz stavka 5.

Podnositelj zahtjeva vraća nadležnim tijelima koja su izdala odobrenje, sva neiskorištena ili djelomično iskorištena prethodna odobrenja u roku 15 dana po njihovom isteku.

Za primjenu ovog stavka „neiskorištene količine” znači one količine za koje su izdana prethodna odobrenja, ali nisu iskorištena u roku šest ili devet mjeseci, ako su nadležna tijela produkljila prvi rok (tj. nisu dovršene formalnosti u pogledu privremenog izvoza za cjelokupnu količinu sirovina navedenih u prethodnom odobrenju). Nadležna tijela Komisiji javljaju što je brže moguće iznose svih neiskorištenih količina koje se pripisuju kvoti Zajednice.

7. Na kraju svake kalendarske godine u kojoj je dokazano da je raspoloživa količina dobivenih proizvoda bila nedostatna u pogledu zahtjeva podnesenih prema stavku 5., u skladu s postupkom iz članka 12. razmatra se u kojem opsegu i na koji način treba revidirati način dodjele količina.

8. Odredbe koje se odnose na primjenu ovog članka donose se u skladu s postupkom iz članka 12.

Članak 4.

1. Nadležna tijela izdaju prethodno odobrenje samo podnositeljima zahtjeva koji ispunjavaju uvjete iz ove Uredbe.

2. Podnositelj zahtjeva nadležnim tijelima dostavlja ugovor sklopljen s poduzećem nadležnim za provedbu prerade za svoj račun u trećoj zemlji, ili svaki dokaz koji nadležna tijela smatraju jednakim ugovoru.

3. Nadležna tijela država članica prije petnaestog siječnja svake godine Komisiju obavješćuju o cjelokupnim količinama po kategoriji i trećoj zemlji, koje su dodijeljene korisnicima sukladno članku 3. stavku 4. u tekućoj godini kvote.

4. Nadležna tijela mogu svake godine od petnaestog siječnja obavješćivati Komisiju o zahtjevima za prethodno odobrenje i izdavati ih.

Nadležna tijela država članica prije izdavanja prethodnih odobrenja obavješćuju Komisiju o količinama iz zahtjeva koje su primile. Komisija potvrđuje raspoloživost zatraženih količina za ponovni uvoz prema kronološkom redu po kojem su primljene obavijesti država članica (po načelu prvi na granici, prvi uslužen).

Ove se obavijesti uobičajeno šalju elektroničkim putem, integriranom mrežom koja je uspostavljena u tu svrhu, osim ako radi opravdanih razloga treba privremeno upotrijebiti druga komunikacijska sredstva.

Članak 5.

1. Prethodno odobrenje izdaje se samo ako nadležna tijela u ponovno uvezenim dobivenim proizvodima mogu utvrditi privremeno izvezenu robu.

2. Nadležna tijela mogu odobrenje odbiti ako utvrde da ne mogu dobiti sve potrebne garancije koje bi im omogućile provedbu učinkovite kontrole pridržavanja propisa iz članka 2.

3. Prethodno odobrenje utvrđuje uvjete pod kojima se obavlja prerada; ovi uvjeti uključuju:

— količine robe namijenjene izvozu i količine proizvoda za ponovni uvoz, izračunate s pozivom na normativ potrošnje s obzirom na tehničke podatke u vezi s provedbom prerade, ako ovih podataka nema, koriste se podaci raspoloživi u Zajednici za iste vrste radnji,

— postupke za utvrđivanje privremeno izvezene robe u dobivenim proizvodima,

— rok za ponovni uvoz koji ovisi o vremenu potrebnom za provedbu postupka prerade.

4. Ako nadležna tijela ustanove da se u tvrtki podnositelja zahtjeva broj zaposlenih u jednoj godini značajno smanjio radi vanjske proizvodnje, nadležna tijela odgovarajuće smanjuju količine koje podnositelj može zahtijevati na temelju ove Uredbe za narednu godinu.

Članak 6.

Prethodno odobrenje koje izdaju nadležna tijela za potrebe provedbe carinskog postupka dostavlja se carinarnici u kojoj se vodi postupak privremenog izvoza.

Članak 7.

Ako Komisija zatraži, države članice je obavješćuju o odbijanju prethodnih odobrenja i o razlozima za odbijanje u pogledu uvjeta ove Uredbe.

Članak 8.

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. i pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz odobrenja i da su obavljene sve druge carinske formalnosti koje se uobičajeno zahtijevaju prilikom uvoza, ne smije se odbiti ponovni uvoz dobivenih proizvoda.

2. Pri ponovnom uvozu dobivenih proizvoda u Zajednicu, osoba koja je prijavila uvoz, ne dovodeći u pitanje druga pravila Zajednice koja uređuju trgovinu s određenom trećom zemljom, dostavlja nadležnim tijelima prethodno odobrenje zajedno s dokazom da je prerada stvarno obavljena u trećoj zemlji koja je navedena u prethodnom odobrenju.

Članak 9.

Nadležna tijela u opravdanim okolnostima mogu:

— odobriti produljenje roka koji je prvotno određen za ponovni uvoz,

— dozvoliti da se dobiveni proizvodi ponovno uvezu u nekoliko pošiljaka; u ovim slučajevima se za svaku pošiljku koja i kada stigne, na prethodno odobrenje stavi bilješka.

Nadležna tijela mogu također dozvoliti ponovni uvoz dobivenih proizvoda iako nisu provedeni svi predviđeni postupci prerade iz prethodnog dopuštenja.

Članak 10.

Države članice Komisiji dostavljaju podatke o svim ponovnim uvozima koji su obavljani na njihovom državnom području u okviru ove Uredbe. Komisija te podatke dostavlja državama članicama.

Članak 11.

1. Postupci predviđeni ovom Uredbom zamjenjuju sve druge gospodarske postupke vanjske proizvodnje koji se trenutačno primjenjuju u državama članicama u vezi s proizvodima iz članka 1.

2. Ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje članke 149. do 159. (režimi vanjske proizvodnje) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92.

3. Za primjenu odredaba članka 2. stavka 3. Protokola br. 1. o tekstilnim i odjevnim proizvodima u europskim sporazumima i privremenim sporazumima između Zajednice i Češke, Slovačke, Mađarske, Poljske, Rumunjske i Bugarske, proizvodi koji su navedeni u Prilogu II. i koji su podrijetlom iz ovih zemalja u skladu s Protokolom br. 4. o podrijetlu u europskim sporazumima sa Zajednicom, nisu predmet režima ili posebnih mjera na koje se poziva članak 1. stavak 3., ili godišnjih limita iz članka 2. stavka 2. točke (b). Nadležna tijela izdaju prethodna odobrenja za ove kategorije proizvoda nakon što obavijeste Komisiju o zahtijevanim količinama i pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti ove Uredbe.

Članak 12.

1. Osniva se Odbor za gospodarski postupak vanjske proizvodnje tekstila (dalje u tekstu „Odbor”) koji se sastoji od predstavnika država članica, a predstavnik Komisije je njihov predsjednik.

Odbor izrađuje svoj poslovnik.

2. Odbor može razmatrati sva pitanja u vezi s primjenom ove Uredbe koja postavlja predsjednik na vlastitu inicijativu ili na zahtjev predstavnika države članice.

3. Odredbe potrebne za provedbu ove Uredbe donose se u skladu sa sljedećim postupkom:

(a) predstavnik Komisije predlaže Odboru nacrt mjera koje treba donijeti. Odbor daje mišljenje o nacrtu u roku koji

određuje predsjednik prema hitnosti stvari. Mišljenje se usvaja s većinom, predviđenom u članku 148. stavku 2. Ugovora o donošenju odluka koje Vijeće usvaja na prijedlog Komisije, pri čemu se glasovi predstavnika država članica ponderiraju kao što je propisano člankom 148. stavkom 2. Ugovora;

(b) i. Komisija donosi predviđene mjere ako su u skladu s mišljenjem Odbora.

ii. Ako predviđene mjere nisu u skladu s mišljenjem Odbora, ili ako on nije dao svoje mišljenje, Komisija bez odgode podnosi Vijeću prijedlog mjera. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.

iii. Ako po isteku jednog mjeseca od datuma podnošenja prijedloga Vijeće ne donese niti jednu mjeru, Komisija donosi predložene mjere i primjenjuje ih bez odgode.

Članak 13.

Ova Uredba ne utječe na ponovni uvoz proizvoda u Zajednicu nakon obrade ili prerade u trećim zemljama na temelju prethodnih odobrenja koja su izdana prije stupanja na snagu ove Uredbe.

Uredba (EEZ) br. 636/82 prestaje važiti od 31. prosinca 1994.

Članak 14.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1995. Članak 11. stavak 3. primjenjuje se od 1. siječnja 1994.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 8. prosinca 1994.

Za Vijeće

Predsjednik

G. REXRODT

PRILOG I.

Skupine kategorija na koje se odnosi članak 1. stavak 4. točka (e)

Slični proizvodi na istom stupnju proizvodnje određuju se kao proizvodi iz iste kategorije ili iste skupine kategorija kako je niže navedeno:

Skupina 1 (vanjska odjeća)

Kategorije 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 21, 26, 28, 29, 68, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 83, 156, 157, 159, 161.

Skupina 2 (rublje)

Kategorije 4, 5, 12, 13, 18, 24, 26, 28, 31, 68, 69, 70, 72, 73, 78, 83, 86, 157, 161.

Skupina 3 (drugi proizvodi)

Kategorije 10, 12, 68, 70, 72, 78, 83, 85, 87, 91.

PRILOG II.

Popis najviših stupnjeva proizvodnje iz članka 2. stavka 2. točke (d)

Dobiveni proizvodi po kategorijama ⁽¹⁾	Najviši stupanj proizvodnje
<i>Kategorije</i> 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 68, 69, 70, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 83, 85, 86, 87, 91, 156, 157, 159, 161	<i>Postupci</i> Prerada od tkane ili pletene robe ⁽²⁾

⁽¹⁾ Kategorije se odnose na popis iz Priloga I. Uredbe (EEZ) br. 3030/93 od 12. listopada 1993. (SL L 275, 8.11.1993., str. 1.) i sve njezine izmjene.

⁽²⁾ Međutim, postupak kojim se dobiva posve oblikovana trikotaža od pređe može se smatrati postupkom u smislu Uredbe, pod uvjetom da privremeni izvoz pređe odobrene u tu svrhu u svakoj godini ne prelazi 7 % težinski ukupan privremeni izvoz odobren u Zajednici u prethodnoj godini po posebnim režimima vrste iz članka 1. stavka 3. Komisija osigurava da se na razini Zajednice ne prekorači limit od 7 % koji je gore propisan. U tu se svrhu primjenjuju odredbe članka 4.